

داریوش_اسدزاده

در گذشت داریوش اسدزاده بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون خبر غم انگیز امروز بود. او در سن ۹۶ سالگی درگذشت و خیلی‌ها از سریال‌های او خاطره دارند بخصوص سریال خانه سبز و نقش پدر بزرگ. در شبکه‌های اجتماعی هم با انتشار این خبر خیلی‌ها درباره همین سریال نوشتند. کاربران زیادی از اینکه او پدر بزرگ دوست داشتنی سینما بود می‌گفتند و این را یادآوری می‌کردند که اسدزاده گفته بود دوست دارد ۱۰۰ ساله شود. این نوشته‌های کاربران با هشتگ داریوش اسدزاده به اشتراک گذاشته می‌شد:

🐦 حاج حیدر: «خدایامرز حرف قشنگی زده بود: نسل امروز به دلیل ارتباط با موبایل و اینترنت کمتر سراغ کتاب می‌رود؛ کتابخانه‌ای با ۴۰۰۰ کتاب دارم و گاهی تا ۴ صبح مشغول مطالعه هستم؛ کتابخانه‌ام از گوگل هم بهتر است»

🐦 شهرزادکم: «داریوش اسدزاده فوت کرد... نفسم گرفت تو تاکسی... سنش درسته بالا بود ولی خیلی دوستش داشتم. امیدوارم با دلخوری از فراموشی مردم فوت نکرده باشه»

🐦 ماه منیر: «داریوش اسدزاده هم فوت کرد؟ روحش شاد؛ ازون پیرمردهای بی‌اعصاب دوست‌داشتنی بود»

🐦 بهروز ریاضی: «خداحافظ آقاجون دوست‌داشتنی «خانه سبز» سلام ما را به آقا خسرو برسان!»

🐦 جان لوثیچی: «با حجم زیادی از توثیت در مورد داریوش اسدزاده مواجه خواهیم شد!»

🐦 تی تی: «بابا!!!!!! در خانه سبز وقتی جد بزرگ رو دید خیلی شیرین گفت: بابا!!!!»

🐦 لیندا راسخی: «به نظرم مصداق عمر بابرکت بودن ایشون»

🐦 تصویر ناگزیر: «یادگاری‌های دوران معاصر می‌روند و خاطراتشان قاب می‌شوند در ذهن هایمان. داریوش اسدزاده درگذشت و حیف. قدبلند و متواضع سینما و تلویزیون»

🐦 عبدالصمد: «از این اکیپ بازیگرای خانه سبز همه مردن یا غیب شدن.»

🐦 نیکو: «برای من همیشه خاطره‌اش با خانه سبز زنده است.»

🐦 محمدجواد صابری: «کار سخت شورای شهر از فردا آغاز می‌شود نشست اضطراری برای رهایی تهران از شر ترافیک آلودگی هوا با تغییر نام یکی از خیابان‌ها به نام داریوش اسدزاده. خسته نباشید دلاوران خدا قوت به غوغا کده‌ای تبدیل می‌کنند تهران را؛ چقد خوبین شما»

🐦 بهرنگ: «پرویز پرستویی تو اینستاگرام خبر فوت داریوش اسدزاده رو به همراه عکس تولد نود و چهار سالگی متوفی انتشار داده نتیجه این شده کلی بدون خواندن توضیحات کماکان برای استاد اسدزاده بهترین آرزوها رو دارند و تولدش رو تبریک می‌کنند.»

🐦 نعیمه: «من داریوش اسدزاده رو خیلی دوست داشتم. قشنگ مثال یه پدر بزرگ بامحبت و پرجذبه بود برام. حالا همه‌اش خانه سبز تو ذهنمه»

🐦 شوهر آهوخانم: «داریوش اسدزاده بازیگر فیلم «قلاده‌های طلا» درگذشت. چرا از اون همه فیلم و سریال ارزنده و نوشته پربار فقط این یکی رو گفتم؟ چون آدمیزاده، یادمون می‌مونه و هیچ وقت از کارنامه یک سلبریتی پاک نمیشه! باشد که بقیه درس بگیرند، در هر صورت روحش شاد.»

🐦 توکا: «پریروز داشتیم درباره داریوش اسدزاده حرف می‌زدیم که متولد چنده و چندسالشه و این داستان، یهو الان یه پست دیدم که داریوش اسدزاده درگذشت. من که چشمم شور نیست»

🐦 گاليله: «عه عه عه داریوش اسدزاده مرد؟ به صد نرسید.»

نسل کشی اقلیت روهینگیادو ساله شد

نسل کشی» بود.

در این گزارش آمده بود، نظامیان ارتش میانمار به طور سیستماتیک و منظم اقدام به تجاوز جنسی می‌کردند و برای این کار از باندهای متجاوز به زنان، دختران، پسران و مردان هم استفاده می‌کردند. بنا بر این گزارش، صدها زن و دختر روهینگیایی مورد تجاوز قرار گرفته‌اند که ارتش مسئول ۸۲ درصد از این تجاوزها بوده است.

در ماه مه ۲۰۱۹ نیز سازمان عفو بین الملل در گزارشی اعلام کرد، ارتش میانمار عملیات های جدیدی را در ایالت راخین آغاز کرده است و در این عملیات های غیرقانونی غیرنظامیان کشته و زخمی می‌شوند، اعدام های بدون محاکمه انجام می‌شود، دستگیری های خودسرانه، شکنجه و دیگر برخوردهای بد انجام می‌شود.

در قبال این حجم از خشونت و در دو سالگی آوارگی اقلیت مسلمان روهینگیای، جامعه جهانی آنگونه که باید و شاید خوب عمل نکرده است و تنها در آوریل ۲۰۱۸ شورای اتحادیه اروپا اقدامات محدودکننده ای را علیه افرادی در نیروهای مسلح و پلیس گارد مرزی میانمار که گفته می‌شود مسئول نقض جدی حقوق بشر هستند، اعمال کرد.

حالا هم در شرایطی که اصلاً اوضاع در ایالت راخین برای بازگشت آوارگان روهینگیایی مساعد نیست، بنگلادش تلاش می‌کند، روند استرداد تعداد ۳۴۵۰ تن از آوارگان به میانمار را به اجرا در آورد اما هیچ یک از این آوارگان قبول نکردند که داوطلبانه به میانمار برگردند.

دو سال از آوارگی بیش از ۷۴۰ هزار مسلمان روهینگیایی خسته از جنایت های ارتش میانمار گذشت و امروز هزاران روهینگیایی خشمگین و فراری در حالی با برگزاری تظاهرات خشم در کمپ «کوتوپالونگ» بنگلادش دومین سالگرد آوارگی خود را برپا کردند که هنوز هیچ امیدی به بهبود اوضاع شان وجود ندارد.

مایکل مک گارت، رئیس انجمن بین المللی حفاظت از کودکان به یورونیوز گفت: دو سال پس از خشونت های بیرحمانه ارتش میانمار علیه ساکنان ایالت راخین و آوارگی حدود یک میلیون روهینگیایی، این اقلیت همچنان دارد رنج می‌کشد. این آواره ها در بنگلادش در کمپ های بسیار شلوغ زندگی می‌کنند و هیچ امیدی هم به بازگشت ندارند. در داخل میانمار هم ۶۰۰ هزار روهینگیایی که باقیمانده اند در شرایط شبه آپارتاید زندگی می‌کنند و دولت لحظه به لحظه زندگی آنها را زیر نظر دارد. آنها حتی آزادی حرکت و دسترسی به مراقبت های درمانی و آموزشی را هم ندارند.

روز پنجشنبه گذشته و در آستانه دومین سالگرد آوارگی روهینگیایی ها بازرسان سازمان ملل گزارشی درباره حجم خشونت های جنسی که ارتش میانمار در سال ۲۰۱۷ علیه زنان و دختران روهینگیایی مرتکب شده اند، منتشر کردند که حاکی از «نیت ارتش میانمار برای